

Tekst gwarowy — Borucz 1

Autor: Justyna Garczyńska

Informator: mężczyzna; 78 lat; urodził się w Boruczy; ukończył trzy klasy szkoły podstawowej; w wojsku nie był; rolnik, zaraz po wojnie przez pewien czas pracował jako furman w Warszawie (woził gruz).

Jak orano wołami

{vm}T0021.mp3|L{/vm}

A jak, tak. Koło mnie {tt}asynchroniczna wymowa nosówki tylnej ą w śródgłosie|sonsiad{/tt} był, to łała no, ale nie woły tylko krowy, normalne dojrane. Nawet u mojego dziadka, mój dziadek to {tt}twarda wymowa spółgłoski m’ w końcówce N. Imn. -ami|wołamy{/tt}. Była para wołów, tylko buhaje były, {tt}mazurzenie|wycyszczone{/tt} i była para wołów do orania, a krowy do dojenia, sobje trzymali cztery krów, dwie jałówki, no. To mój dziadek, a {tt}prelabializacja – poprzedzenie samogłosek na początku wyrazu (w nagłosie) przez niezgłoskotwórcze u (wymowa jak dziś ł)|łojciec{/tt} jak {tt}utrata rezonansu nosowego nosówki tylnej ą w przed spółgłoską ł|zacoł{/tt} gospodarzyć to już później, już konie nastawały, pługi, to tomy {tt}twarda wymowa spółgłoski m’ w końcówce N. Imn. -ami|sochamy{/tt} orali to, wołamy to, to nie, nie pługamy takamy {tt}wymowa końcówek N. i Msc. lp. oraz C. i N. Im. –ym, –y mi przymiotników i zaimków jako -em // eym//-emi|metalowemy{/tt} tylko sochamy. To drewniana była, o ta ta, była taka długa tu, ta, ta socha, do przodu, tu do trzymania {tt}asynchroniczna wymowa głoski w’|dwje{/tt} roncki i tylko był taki {tt}mazurzenie|lemjes{/tt} z żelaza ostry i ona te {tt}asynchroniczna wymowa głoski m’|ziemje{/tt} tak ryła, tak tak ło, zruszała te ziemnie ta socha. A {tt}szeroka wymowa samogłoski e przed spółgłoską m; twarda wymowa grupy kie > ke |pługam{/tt} jak sie idzie, to {tt}przejście wygłosowego -ej w -ij|późnij{/tt}, to przekrenca sie ta ziemnia tak tak, kładzie sie, to ludzie, o, tera sie nie beńdzie rodzić, bo mówi ta wszyska pusta {tt}asynchroniczna wymowa głoski m’|ziemnia{/tt}.